

<http://artandpress.gr/στον-πάγο-frozen-ανάμεσα-στο-καλό-και-το-κακ/#.WfxG-7-H76c.facebook>

Στον Πάγο (Frozen): Ανάμεσα στο καλό και το κακό, το συγχωρητέο και το ασυγχώρητο – Θέατρο Τ
November 3, 2017 by by Μαρία Μαυρίδου

Στον πάγο... Ο χρόνος που σταμάτησε σε κείνη τη μέρα...

Στον πάγο... Οι δυσάρεστες αναμνήσεις και βιώματα της παιδικής ηλικίας...

Στον πάγο... Συναισθήματα, ερωτηματικά και απαντήσεις...

Στον πάγο... Το νεκρό σώμα, η νεκρή ψυχή...

Στον πάγο... Ο εγκέφαλος μιας εγκληματικής προσωπικότητας...

Το έργο **Στον Πάγο (Frozen)** της Βρετανίδας συγγραφέως και σκηνοθέτριας **Bryony Lavery**, παρουσιάζεται από τις **3 Νοεμβρίου**, στη σκηνή του **Θεάτρου Τ**, σε σκηνοθεσία και μετάφραση της **Γλυκερίας Καλαϊτζή** και πρωταγωνιστές την **Ελένη Δημοπούλου**, τον **Δημήτρη Ναζίρη** και τη **Σοφία Βούλγαρη**. Μια συμπαραγωγή του **ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κοζάνης** και του **Θεάτρου Τ**, η οποία θα συζητηθεί, αλλά και θα γεννήσει πολλές συζητήσεις, αγγίζοντας το ευαίσθητο θέμα της παιδοφιλίας και της εγκληματικότητας.

Λείες ανοξείδωτες παγωμένες επιφάνειες, που έχει δημιουργήσει η **Ευαγγελία Κιρκινέ**, δεσπόζουν στο σκηνικό. Τίποτα γήινο, ζεστό, ζωντανό. Παραπέμπουν άλλοτε σε νεκροτομείο, άλλοτε σε φυλακή, άλλοτε σε επιστημονικό εργαστήριο. Γίνονται οθόνη προβολής αναμνήσεων, φόντο τραυματικών διηγήσεων και πίνακα στατιστικών. Παγωμένη καρδιά, μυαλό, ψυχή και νούμερα που αντιπροσωπεύουν το αποτέλεσμα επιστημονικών ερευνών. Το 1% του αντρικού πληθυσμού του πλανήτη έχει αποδειχθεί ότι στην πορεία της ζωής του αναπτύσσει παιδοφιλικές τάσεις. Δηλαδή 35.000.000 άνθρωποι. Αν αφαιρέσουμε από αυτούς τα παιδιά το νούμερο είναι μεγαλύτερο. Είναι εξίσου μεγάλο, το

ποσοστό από αυτούς τους ανθρώπους, έχει υποστεί κάθε είδους κακοποίηση και βίαιη συμπεριφορά στην παιδική ηλικία και έχει αποδειχθεί επιστημονικά πως αυτό νέκρωσε- πάγωσε συγκεκριμένα σημεία του εγκεφάλου τους που χωρίς να επηρεάζουν απαραίτητα την ευφυΐα τους, είναι υπεύθυνα για την εκδήλωση εγκληματικής συμπεριφοράς και αποστασιοποιημένης αντίληψης, για πράγματα και καταστάσεις.

Μπορεί όμως, αυτή η διαπίστωση, να απαλύνει τον πόνο της μάνας που έχασε το παιδί της; Μπορεί να μας κάνει να συγχωρέσουμε το έγκλημα και τον εγκληματία; Ένα δίλημμα για κάθε άνθρωπο αλλά και την κοινωνία, που φέρει, στο ποσοστό που της αναλογεί, την ευθύνη της στην παραγωγή χαμένων, παγωμένων ψυχών (ενδοοικογενειακή βία, εμπόλεμες ζώνες κλπ). Όπως αναφέρεται και στο έργο ανάμεσα στο έγκλημα από διαστροφή και στο έγκλημα από παθολογία υπάρχει διαφορά, είναι σαν να αναφερόμαστε στην αμαρτία ή το σύμπτωμα. Μια συζήτηση γι αυτό, **θέτει το αιώνιο ζήτημα ανάμεσα στο καλό και το κακό, το συγχωρητέο και το ασυγχώρητο.**

Ένα ψυχολογικό θρίλερ που χτίζεται σιγά-σιγά, δημιουργώντας ένα σασπένς επί σκηνής, με αριστοτεχνικό τρόπο, από τις ερμηνείες της **Ελένης Δημοπούλου**, στον ρόλο της μητέρας και τον **Δημήτρη Ναζίρη**, στον ρόλο του παιδόφιλου. Υπηρετώντας τις σκηνοθετικές οδηγίες της **Γλυκερίας Καλαϊτζή** αποφεύγουν τη γκροτέσκ ερμηνεία και την έντονα συναισθηματική απόδοση χαρακτήρων, στιγμών, καταστάσεων, διατηρώντας τις λεπτές ισορροπίες που απαιτούνται, προκειμένου, μαζί με τις πληροφορίες που σταδιακά εκμαιεύει ή ανακαλύπτει η **Σοφία Βούλγαρη**, στον ρόλο της ψυχιάτρου, επιστημονικής ερευνήτριας, να συνθέσουν την ολοκληρωμένη εικόνα του εγκλήματος και όλων των θυμάτων (άμεσα ή έμμεσα) αυτής της υπόθεσης, διαπιστώνοντας, πως **οι διαχωριστικές γραμμές θύτη-θύματος δεν είναι πάντα τόσο ευδιάκριτες.**

Βγαίνω από τη γενική πρόβα και ως θεατής, ξέρω πως έχω να κάνω με μια δυνατή παράσταση, που θα δώσει τροφή για σκέψη, διάλογο, αντιπαράθεση. Ήδη, βλέπω νοερά τα πηγαδάκια των θεατών να σχηματίζονται μετά το τέλος κάθε παράστασης και φαντάζομαι πολύωρες συζητήσεις κατά τη διάρκεια της νύχτας, αλλά και για πολύ καιρό αργότερα. **Αυτή τη μετακίνηση και το ερέθισμα που έχεις ανάγκη στο θέατρο.**

«Σαφώς μιλάμε για αποτρόπαια, κατακριτέα, αδιανόητα εγκλήματα. Είναι καιρός όμως, να αντιληφθούμε, πως πριν λειτουργήσουμε

εκδικητικά και ακραία απέναντι σε αυτούς τους εγκληματίες, χρειάζεται να διερευνήσουμε τι το προκάλεσε, τι διαμόρφωσε αυτή την προσωπικότητα. Να σκεφτούμε, πως με τη σωστή συμπεριφορά απέναντι στα παιδιά, ως γονείς, ως εκπαιδευτικοί, ως κοινωνία, **μπορούμε να το αποφύγουμε και στο ποσοστό ευθύνης που μας αναλογεί, να μειώσουμε αυτή την πιθανότητα.** Η υγιής συμπεριφορά και προσωπικότητα, προϋποθέτει υγιή κοινωνία», λέει στη συζήτησή μας η σκηνοθέτης **Γλυκερία Καλαϊτζή.**

Ο καθρέφτης μας στήθηκε απέναντί μας, στη σκηνή του **Θεάτρου Τ.**
Αντέχετε;

Το **Στον Πάγο** είναι ένα από τα πιο πολυπαιγμένα έργα στις ΗΠΑ, ενώ έχει μεταφραστεί και παιχτεί σε πολλές πόλεις παγκοσμίως, όπως Δουβλίνο, Άμστερνταμ, Μαδρίτη, Παρίσι. Στην Ελλάδα πρωτοπαίχτηκε, με τον τίτλο *Καυτός Πάγος*, το 2006 στο Θέατρο Εξαρχείων, σε μετάφραση Αννίτας Δεκαβάλλα και σκηνοθεσία Τάκη Βουτέρη.

Οι συντελεστές

Μετάφραση-Σκηνοθεσία: Γλυκερία Καλαϊτζή

Σκηνικά: Ευαγγελία Κιρκινέ

Κοστούμια: Μαρία Καραδελόγλου

Φωτισμοί: Κώστας Σιδηρόπουλος

Μουσική επιμέλεια: Γλυκερία Καλαϊτζή

Οπτικό περιβάλλον-video: Δημήτρης Ζάχος

Ηχητικό περιβάλλον: Οδυσσέας Γκάλλιος

Φωτογραφίες: Σάκης αναστασόπουλος

Οι ηθοποιοί

Ελένη Δημοπούλου (Νάνσυ)

Δημήτρης Ναζίρης (Ραλφ)

Σοφία Βούλγαρη (Αγκνέτα)

Χρήστος Σιούμης (Φρουρός)

Info

Παραγωγή: ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Κοζάνης & Θέατρο Τ

Πρεμιέρα: Παρασκευή 3 Νοεμβρίου στις 21:30

Παραστάσεις: Παρασκευή – Σάββατο στις 21:30 & Κυριακή στις 19:00

Εισιτήρια: 12 €, 10 € & 8 €

